

Державний заклад

**«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»**

Кафедра перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики

Факультет іноземних мов

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Голова приймальної комісії

акад. О. Я. Чебикін
2021 р.

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ
(З ТЕОРІЇ ПРАКТИКИ ПЕРЕКЛАДУ (ПЕРША ІНОЗЕМНА МОВА))
ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ ЗА ОСВІТНІМ РІВНЕМ "МАГІСТР"
(денної та заочної форм навчання)**

Спеціальність: 035 Філологія

Одеса – 2021

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма розрахована на вступників до факультету іноземних мов Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» за освітнім ступенем «магістр» на базі диплому освітнього ступеня «бакалавр» з відповідного напряму підготовки / спеціальності.

Вступники на навчання для здобуття ступеня «магістр» повинні мати рівень мовленнєвої компетенції та науково-практичної лінгвістичної компетенції у межах повного курсу навчання за освітнім рівнем «бакалавр», що відповідає Європейському стандарту з володіння іноземною мовою – рівню B2 (незалежний користувач).

Форма вступних випробувань – тестування, що включає питання трьох рівнів складності з теорії перекладознавства, практики перекладу та лінгвістичної інтерпретації перекладацьких операцій.

Тестування проводиться державною та іноземною мовами з метою перевірки теоретичних знань та визначення рівня сформованості іншомовної комунікативної та наукової лінгвістичної компетенції вступників за шкалою і критеріями, які подані у Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти і рекомендовані Міністерством освіти і науки України №14/18.2-481 від 02.03.2005.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Метою вступного випробування з теорії та практики перекладу (англійської мови, далі – першої іноземної мови) для вступу на навчання за освітнім ступенем «магістр» спеціальності 035 Філологія (Переклад) (денної та заочної форм навчання) є виявлення готовності і можливості того, хто поступає, засвоїти обрану програму з магістерської підготовки.

До основних завдань вступного випробування з теорії та практики перекладу (перша іноземна мова) для вступу на навчання за вищезазначеною спеціальністю можна віднести такі:

- перевірити рівень володіння навчальним матеріалом претендентами на вступ до навчання за програмою з магістерської підготовки в галузі перекладознавства;
- визначити здібності претендентів до науково-дослідницької діяльності;
- виявити галузі їхніх наукових інтересів;
- виявити здатності претендентів до різноманітних видів аналізу конкретного мовного матеріалу та пошуку ефективних шляхів вирішення завдань у галузі перекладознавства;
- перевірити навички абітурієнтів застосовувати додаткову інформацію в процесі реалізації практичних завдань вступного випробування.

**2. ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ДЛЯ ВСТУПУ НА
НАВЧАННЯ ЗА ОСВІТНІМ РІВНЕМ «МАГІСТР» СПЕЦІЛЬНОСТІ
035 ФІЛОЛОГІЯ (ПЕРЕКЛАД) (НА БАЗІ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ
«БАКАЛАВР»)**

Абітурієнти, які вступають на навчання за освітнім ступенем «магістр» зі спеціальністі 035 Філологія (на базі освітнього ступеня «бакалавр») повинні знати:

- сутність мови як суспільного явища, її зв'язок з мисленням, культурою та суспільним розвитком народу; принциповий зв'язок мови і світу; походження і розвиток мови, її рівні; основні одиниці мови і мовлення;
- методологію мовознавства й перекладознавства та володіння прийомами наукового дослідження мови та пошуку засобів перекладу;
- функціональні властивості першої іноземної і рідної мов, відззеркалення функціональних особливостей у перекладацькій діяльності;
- закономірності використання лексичної системи, морфолого-сintаксичних структур та фонетичних механізмів у першій іноземній та рідній мовах та особливості відтворення лексичних одиниць під час реалізації перекладацької діяльності;
- особливості структурної композиції і перекладацьких прийомів написання іноземною мовою есе, рефератів, протоколів, звітів, кореспонденцію та інших текстів, пов'язаних з навчанням та спеціальністю;
- сучасні наукові методи мовознавчих та перекладознавчих досліджень;
- основні категорії та види перекладу;
- особливості жанрів і стилів різноманітних типів дискурсів та засоби їх адекватного перекладу з іноземної мови рідною і навпаки;
- особливості професійної діяльності перекладача;
- актуальні лексико-семантичні, стилістичні і прагматичні проблеми перекладу та шляхи створення адекватного варіанту перекладу;
- природу граматичних явищ і граматичних процесів у синхронії та діахронії, а також можливості їх відззеркалення в перекладі;

- лінгвокраїнознавчі і культурологічні аспекти країни, мова якої вивчається, у порівнянні з лінгвокраїнознавчими та культурологічними аспектами рідної країни; засоби адаптації у перекладі;
- особливості комунікативної поведінки співрозмовників залежно від стилю спілкування, соціального статусу, комунікативної ситуації, індивідуальних характеристик учасників комунікації тощо; особливості поведінки перекладача в неординарних ситуаціях;
- основні тактики та стратегії перекладознавства, їх втілення в процес перекладу.

У ході вступного випробування абітурієнти демонструють уміння:

- застосовувати набутий теоретичний матеріал з теорії і практики перекладу на практиці;
- обирати раціональний спосіб виконання завдання й уміти оцінити результати власної практичної діяльності;
- систематизувати та аналізувати отриману в процесі навчання інформацію з проблем мовознавства та перекладознавства;
- відтворювати певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків;
- знаходити додаткову інформацію та застосовувати її для реалізації поставлених перед ним завдань.

3. ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ:

Загальна теорія перекладу

1. Історія перекладознавчої науки в Європі взагалі та в Україні зокрема.
2. Становлення принципів вірного/адекватного перекладу в історичній ретроспективі.
3. Панування двох історичних принципів у перекладознавстві, зародження і розвиток художнього перекладу в Україні.
4. Найвидатніші перекладачі в Україні від Х до ХХІ століття та їхні переклади.
5. Сучасні теорії перекладу (аспектна, денотативна, трансформаційна, теорія перекладацької функціональної еквівалентності, теорія скопів).
6. Сучасні принципи адекватного письмового та усного перекладу.
7. Анотаційний, реферативний, підрядковий види перекладу.
8. Типи перекладацьких трансформацій та їх застосування до перекладу текстів різних функціональних стилів мови.
9. Вимоги до адекватного перекладу художніх творів.
10. Сучасні підходи в лінгвістиці до визначення понять “текст” та “дискурс”. Текст як основна комунікативна одиниця системи мова/мовлення. Текст як основний об'єкт перекладознавчих досліджень.
11. Аналіз тексту з точки зору реалізації у ньому мовних засобів, що вказують на стать мовця (гендерних маркерів “жіночої” та “чоловічої” мови) та практичне врахування цих засобів задля здійсненні адекватного перекладу тексту.
12. Комунікативно-прагматичний аналіз тексту в процесі перекладу. Встановлення дейктичних параметрів тексту, маркерів комунікативної спрямованості тексту з метою адекватного відтворення комунікативного впливу тексту на читача або слухача.
13. Стилістичний аналіз тексту в процесі перекладу. Поняття функціонального стилю та основні функціональні стилі мовлення. Поняття нехудожніх текстів (текстів-артефактів) та художніх текстів (текстів-ментафактів) та їх особливості, які треба враховувати в перекладі.

Практичний курс перекладу

1. Письмовий переклад: основні вимоги до адекватності. Типи письмового перекладу. Сфери практичного застосування письмового перекладу.
2. Способи відтворення українських власних імен та назв (імена людей, географічні назви, назви урядових та неурядових організацій, політичних партій, промислових підприємств, газет та журналів, готелів, кораблів тощо) іноземною мовою.
3. Способи відтворення іноземних власних імен та назв (імена людей, географічні назви, назви урядових та неурядових організацій, політичних партій, добroчинних організацій, промислових підприємств, підприємств, що носять почесні імена, газет та журналів, готелів, кораблів тощо) українською мовою. Правила застосування практичної транскрипції та транслітерації у перекладі.
4. Способи відтворення справжніх та калькованих інтернаціоналізмів засобами української мови.
5. Виявлення та способи відтворення у перекладі національно забарвлених лексичних одиниць (реалій) та неологізмів.
6. Способи відтворення фразеологізмів (ідоматичних конструкцій), прислів'їв та приказок засобами перекладу.
7. Граматичні проблеми перекладу з іноземної мови: способи відтворення іменникових атрибутивних словосполучень засобами української мови.
8. Граматичні проблеми перекладу з іноземної мови: способи відтворення часових форм дієслова та конструкцій з безособовими формами дієслова (наприклад, інфінітивних, діеприкметниківих, герундіальних конструкцій англійської мови) засобами української мови.
9. Граматичні проблеми перекладу з іноземної мови: способи відтворення "лексично значущих" article засобами української мови.
10. Граматичні проблеми перекладу з іноземної мови: способи відтворення форм дієслова, що передають нереальність дії засобами української мови.
11. Граматичні проблеми перекладу з іноземної мови: способи відтворення суб'єктивної та об'єктивної модальності висловлювання засобами української мови.

12. Когезія як одна з головних рис тексту. Типи когезії: граматична та лексична когезія. Лексичне повторювання як засіб реалізації когезії у тексті та його значення для здійснення адекватного перекладу.

13. Основні типи лексичного повторювання в писемному тексті: просте та складне лексичне повторювання, простий та складний парафраз, кореференція, заміна про-формами (займенниками тощо).

14. Поняття “скріплених” (*bonded*) речень у тексті. Центральні та маргінальні речення. Методика швидкого складання резюме тексту (реферування).

15. Офіційно-діловий стиль мовлення і його основні риси, що впливають на переклад. Стиль міжнародно-правових та юридичних документів, інструкцій, ділових листів, контрактів тощо.

16. Стиль мови засобів масової інформації (газети, журнали, телебачення, радіо, інтернет, інформаційні технології тощо) та його основні риси, що впливають на переклад.

17. Основні лексико-семантичні, морфологічні та синтаксичні перекладацькі трансформації, що застосовуються по завершенні перекладацького аналізу тексту.

18. Граматичні та лексичні трансформації, які доцільно вжити в перекладі (граматичні перестановки, заміни, узагальнення змісту, диференціація змісту, антонімічний переклад, доповнення, опущення, компенсація, “логічний розвиток” тощо).

19. Способи відтворення в перекладі власних імен та назв, інтернаціоналіzmів, галузевих термінів, неологіzmів, галузевого сленгу та жаргону (застосування практичної транскрипції, транслітерації, калькування, перекладу шляхом аналогій, описового перекладу тощо).

20. Способи відтворення фразеологічних одиниць у перекладі (пошук абсолютних та приблизних еквівалентів, аналогій, описовий переклад).

21. Виявлення в тексті маркерів “жіночої” та “чоловічої” мови (гендерних маркерів), урахування згаданих маркерів під час здійснення перекладу.

22. Методика заповнення “лакун” (пропусків у сприйнятті слухачем або читачем) усного чи писемного тексту з використанням загального контексту повідомлення.

4. СТРУКТУРА ТЕСТУВАННЯ

(письмові роботи з теорії і практики перекладу першої (англійської) іноземної мови)

Тест складається з 22 завдань різної ступені складності.

Основними принципами тестування з теорії і практики перекладу першої іноземної (англійської) мови стають:

- знання студента з орфографії англійської мови;
- знання студента з морфології англійської мови (правильне використання граматичних форм іменників, дієслів, прикметників, дієприкметників, прийменників, прислівників, артиклів);
- знання синтаксису англійської мови;
- знання лексичних одиниць та сталих виразів англійської мови;
- уміння адекватно перекладати англомовні тексти українською мовою та навпаки;
- опора на базові знання студентів, які вони одержали в курсі вивчення англійської мови у закладі вищої освіти;
- використання позапрограмного матеріалу;
- цілісний характер завдань, що торкається одночасно як знання мови, знання літератури, історії та географії країни, мова якої вивчається, так і вмінь використовувати адекватний перекладацький інструментарій;
- тематичний принцип вибудування завдань тесту;
- аналітичний підхід до соціокультурних явищ – адекватно розуміти, інтерпретувати та перекладати соціокультурну інформацію;
- розпізнання та розуміння країнознавчих реалій, формул мовленнєвого етикету; лексики, що позначує звичаї, традиції, у текстах;
- знання культури, побуту, духовних цінностей, історії та географії країни, мова якої вивчається, та засобів трансформації їх змісту мовою перекладу;
- володіння основними нормами та правилами вербальної і невербальної поведінки;
- орієнтація на заочне співробітництво експерта з учасником тестування, що повинно проявитися в чуйній і об'єктивній оцінці його роботи.

Час виконання письмових робот – 2 академічні години (90 хвилин).

Сумарна кількість балів складає ваш рейтинг. **Найвищий рейтинг складає 200 балів.** Мінімальний прохідний бал – 100. Бали, які Ви отримаєте, визначаються за таблицею:

Завдання з 1 по 22

Кількість правильних відповідей	Кількість балів
0	
1	
2	
3	Не складено
4	
5	
6	
7	
8	100
9	107
10	114
11	121
12	128
13	135
14	142
15	149
16	156
17	163
18	170
19	177
20	184
21	191
22	200

Вступаю в діалог культур

Спрямова ність тестових завдань	Вступаю в діалог культур	
	А) Лінгвокраїнознавчі знання	Б) Норми та правила вербальної і невербальної поведінки
Мета тестування	Виявити тенденцію до розуміння та сприйняття іншомовної культури, духовних цінностей та ідеалів іншого народу	
Вид мисливої роботи, яка закладена в тексті	Аналітичний підхід до соціокультурних явищ	Узагальнення і синтез різних соціокультурних явищ у системі іншомовної культури
Форма відповід- ності	Проходить у письмовій формі. Коло питань пропонується учаснику експертом.	
Критерії оцінки	Активність участі, вміння участника тестування відчувати суть питання, вільно орієнтуватися в іншомовному матеріалі, якій пропонується, володіти соціокультурною інформацією, формулами мовленнєвого етикету, розуміти лінгвокраїнознавчу лексику, мати чуття мови та самостійність і оригінальність судження.	

Помилки

Помилки, що свідчать про недостатні знання студентів правил орфографії, граматичних правил, лексичного мінімуму в обсязі, відповідному змісту навчальної програми закладу вищої освіти; про недостатність сформованості перекладацької компетентності:

1. Неправильне використання граматичних форм (в активному / пасивному стані) дієслова, дієприкметника, дієприслівника та інфінітиву (інфінітивних конструкцій);
2. Порушення порядку слів у реченні;
3. Незнання лексичної мовою одиниці;
4. Невміння комбінувати лексичні одиниці згідно з правилами синтаксичної структури речення та використовувати перекладацький інструментарій під час їх відтворення мовою перекладу;
5. Помилки у написанні слів;
6. Незнання правил використання займенника, артиклю, одинини та множини іменників, ступенів порівняння прикметників та прислівників у даних контекстах та засобів їх відтворення мовою перекладу.
7. Некоректний переклад англомовних словосполучень, фразеологічних одиниць, речень українською мовою.

5. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ

Рівень	Кількісна характеристика рівня	Характеристика відповідей абитурієнта
Незадовільний	0 – 70 балів	Абитурієнт не володіє навчальним матеріалом.
Низький	71 – 99 балів	Абитурієнт має фрагментарні знання (менше, ніж половина обсягу) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час роботи із завданнями припускається суттєвих помилок. Наявна повна відсутність уміння міркувати.
Задовільний	100 – 145 балів	Абитурієнт володіє навчальним матеріалом поверхово, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знайомий з основними поняттями навчального матеріалу. Деякі відповіді на запитання не мають безпосереднього відношення до змісту запитання.
Достатній	146 – 179 балів	Абитурієнт узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але припускається незначних огрихів у застосуванні теоретичних знань на практиці. Абитурієнт демонструє розуміння лінгвістичного матеріалу на рівні аналізу властивостей; самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання.
Високий	180 – 200 балів	Абитурієнт вільно володіє навчальним матеріалом, творчо виконує індивідуальні завдання; самостійно відшукує додаткову інформацію та застосовує її для реалізації поставлених перед ним завдань. Його відповіді свідчать про розуміння матеріалу на рівні аналізу закономірностей, характеризуються логічністю і послідовністю. Претендент правильно передає зміст оригіналу, залишаючи поза увагою складні для перекладу нерелевантні елементи; швидко і правильно виокремлює ключові слова, власні та географічні назви, цифрові дані; може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання та оцінити результати власної практичної діяльності.

6. СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ З ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ПЕРЕКЛАДУ

Базова:

1. Казакова Т. А. Практические основы перевода English. <=> Russian. Серия: Изучаем иностранные языки/ Т. А. Казакова. – СПб: «Издательство Союз», 2001. – 320 с.
2. Карабан В.І. Посібник-довідник з перекладу англійської наукової і технічної літератури на українську мову/ В.І.Карабан. – Ч. 1. – К.: Політична думка, 1999. – 316 с.
3. Корольова Т.М. Основні проблеми машинного перекладу / Т.М.Корольова// Науковий вісник ПНПУ, 2018. – № 25. – С.65-70.
4. Корольова Т.М., Попова О.В., Дін Сінь. Переклад офіційних паперів. – Одеса : ІНВАЦ, 2914. – 202 с.
5. Корунець І.В. Принципи і способи передачі українських особових і географічних назв англійською мовою/ І. В. Корунець // Мовознавство. – 1993. – №3 (159). – С. 13–16.
6. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад)/ І. В. Корунець. – Вінниця. «Нова Книга», 2003. – 448с.
7. Суперанская А.В., Подольская Н.В., Васильева Н.В. Общая терминология. Вопросы теории/ А.В. Суперанская, Н.В. Подольская, Н.В. Васильева. – М. : УРСС, 2009, 2011. – 246 с.

Допоміжна

1. Ажнюк Б.М. Українські власні назви (антропоніми й топоніми) в англійському написанні/ Б.М.Ажнюк// Мовознавство. – 1993. –№ 1. – С. 3 –15.
2. Бархударов Л.С. Язык и перевод// Л.С. Бархударов. – М. : Междунар. отношения, 1975. – 240 с.
3. Виноградов В. С. Введение в переводоведение/ В.С. Виноградов – М. : ИИОСОРАО, 2001. – 224 с.
4. Граур А. Научно-техническая революция и задачи интернационализации научно-технической терминологии/ А. Граур// Интернациональные элементы в лексике и терминологии. – Харьков: Вища школа, 1980. – 138 с.

5. Зорівчак Р.П. Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія / Р. П. Зорівчак – Львів : Вища школа, 1983. – 176 с.
6. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение/ В.Н. Комиссаров. – М. : Р. Валент, 2011. – 408 с.
7. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу/ В.В. Коптілов. – К. : Юніверс, 2002. – 280 с.
8. Кунин А.В. Фразеология современного английского языка// А. В. Кунин. – М. : Междунар. отношения, 1972. – 289 с.
9. Линн Виссон Практикум по синхронному переводу-2. Социально-экономическая тематика (с аудиоприложением)/ Виссон Линн. – М. : Издательство «Р. Валент», 2005. – 180 с.
10. Миньяр-Белоручев Р.К. Общая теория перевода и устный перевод/ Р. К. Миньяр-Белоручев. – М., 1980.
11. Марчук Ю.Н. Проблемы машинного перевода/ Ю.Н. Марчук.–М.:Наука, 1983. – 283 с.
12. Москальская О.И. Грамматика текста/ О.И. Москальская. – М. : Высш. шк., 1981. – 183 с.
13. Найда Ю.А. К науке переводить. Принципы соответствий/ Ю.А. Найда// Вопросы теории перевода в заруб. лингвистике. – М. : Междунар. отношения, 1978. – С. 114-136.
14. Рецкер Я.И. Теория перевода и переводческая практика/ Я.И.Рецкер. – М. : Р. Валент, 2007. – 244 с.
15. Семенец О.Е., Панасьев А.Н. История перевода/ О. Е. Семенец, А. Н. Панасьев. – К.: Либідь, 1991. – 365 с.
16. Федоров А.В. Основы общей теории перевода/ А.В. Федоров. – М. : Высш. шк., 1983. – 396 с.
17. Hornby A.S. Oxford Andvanced Learner's Dictionary of Current English/ A.S.Hornby. – Oxford : Oxford University Press, 1986. – 1041 p.
18. Guralnik B. David Webster's New World Dictionary Of The American Language/ David B. Guralnik. – Prentice Hall Press, 2000. – 1692 p.

19. The Comprehensive English-Russian Scientific And Technical Dictionary. – Russky Yazyk Publishers, Moscow, 1991. – 1419 p.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

мережі Інтернет (http://dic.academic.ru/dic.nsf/eng_rus/397384/;
www.abok.ru; www.twirpx.com); електронних бібліотек
(<http://www.bl.uk/>; <http://www.nbuv.gov.ua>).